eciā debemus ne celeſtē btitudinē a
mittam⁹ et ne infernalē infelicitatē
incurram⁹. Nota eciā p paucos pi
ſciculos itelligūt̃ fides et ſpes. Fides
inq̄ꝫ de bonis a deo patis et ſpes de
bonis a deo pmiſſis. Et bn̄ fides et
ſpes piſcicul' cōpant̃ Quia ſicut pi-
ſces tūdūt̃ a fluctibꝫ et tn̄ ſemp ſur
ſū cōtra gurgitē nitūt̃ Jta eciā fides
et ſpes licet diuerſis tribulacōibꝫ
pumiāt̃ i h° mūdo. faciūt tn̄ hoīes ſe-
per niti ad ſupiora vbi ē ill'⁹ fōtis
eterni dulcedo ¶ De ſecūdo nota ꝙ
p ſeptē ſportas p r̄liquias panū ac
piſciū r̄pletas itelligūt̃ ſeptē dotes
aīe ⁊ corpis. que dabūt̃ illis qui per
nutrimentum ſeptem donorū ſpūs
ſci. et per refectionem ac conſolatio-
nem fidei et ſpei. peruenerūt ad pa-
triam claritatis eterne. Sunt aūt
hee dotes. claritas. agilitas. ſubtili
tas. ipaſſibilitas. cognitio. dilectio.
fruicō. Prime q̄tuor glorificato corpo
ri dabūt̃. Tres vltīe felici aīe cōferū
tur. Rogate ergo dn̄m ut p dona ſci
ſpūs et p fidē et ſpem ſic in via hui⁹
mūdi ſuſtētemur ut eciā corā deo de
ſeptē dotibꝫ colletemur. Qd nob̄ ⁊c.
¶ Dn̄ica viij.

OMnis arbor q̄ nō facit fructū
bonū excidet̃ et in ignē mittet̃
mathi vij. ¶ Tria ſunt hic notāda
Primo quid p bonā vel malā arborē
intelligatur. Scd̄o p quid bona vel
mala arbor cognoſcatur. Tercio qd
pmiū vel quod ſuppliciū bonis aut
malis arboribus pmittatur. ¶ De
primo nota ꝙ quilibet hō arbor ap-
pellat̃. et eſt. Vn̄ legit̃ in mar. viij.
ꝙ quidā cecus illuminatus a dn̄o

cū interrogaret̃ ſi aliq̄d videt̃. rn̄dit
Video hoīes velut arbores ābulan
tes. Bonus igit̃ hō ē bona arbor. et
malus hō ē mala arbor. Bonus aūt
hō eſt arbor ſub qua ſcā trinitas cū
grā requieſcit. Vn̄ legit̃ gen̄. xviij.
ꝙ apparuerūt abrahe tres viri. qs
cū vidiſſet currens in occurſū eorū
et adorās eos ait. Dn̄e ſi inueni grāꝫ
in oculis tuis ne trāſeas puū tuū. ſꝫ
req̄eſcite ſub arbore. pparauitq3 eis
paēs de ſimula ſubcineicios ⁊ coxit
vitulū tenerrimū et optimū et attu
lit butirū et lac et vitulū quem coxe
rat et poſuit corā eis. Per abrahā
q̄libet fidelis intelligit̃. Per tres āt
viros ſcā trinitas figurat̃ videlꝫ pr̄
fili⁹ et ſpūs ſcūs. Dꝫ aūt quilibꝫ fi
delis ſcām trinitatē ac indiuiduam
vnitatē iugit̃ implorare ut ſub cor
dis ſui arbore dignet̃ requieſcē. Vt
aūt ſcā trinitas in nobis libēti⁹ req̄
eſcat debe⁹ ei q̄tuor ppone. Primū ē
panis de ſimula pparatus p quē ca
ſtitatis mūdicia figurat̃. Hic āt dꝫ
eſſe ſubcinericius ꝙ ad hoc ut hō ca
ſtitatē ſuet nc̄cariū eſt ei ꝙ ſue mor
tis iugiter recordet̃. Scd̄m ē vitul⁹
tenerrimus et optimus p quem ipa
carnis mortificacō deſignat̃. quia ca
ro eſt q̄ſi quidā laſciuiens vitulus q̄
p abſtinenciā eſt occidendus et in a
qua lacrimarū decoquendus. iuue
nes pter deū corpa ſua macerātes
pponūt dn̄o vitulū tenerrimū atq3
optimū. Senes vero ſua corpa deo
offerētes pponūt dn̄o durū bouem q̄
aratrū ſeculi diu traxit. Tercio ppo-
nēdū eſt dn̄o butirū p qd viſceroſa
mia ſigt̃ ut videlꝫ butiri vice dulcis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

elemoſinis nr̃as interiores et exterio
res paupm anguſtias pungamus
Quarto debem9 dño lac ꝓponere p
q̄d ſubditoꝝ inſtructio demonſtrat̃.
Pueri quippe lacte alũt̃. Jta q̃libet
debet pueros ſuos ac reliquã familiã
ſuã fidelit̃ erudire ut videlicz deo ſer
uiãt in oĩ morũ hoñeſtate et vite ſci-
tate. alias reddituꝛus ẽ rõnẽ de oĩ
bus ipoꝝ corã deo. Mal9 eciã homo
eſt arboꝛ ſub qua demones cõmorã
tur. Vñ dᷓ yſa. xxxiiij. Jbi cubabit la
mia et inuenit ſibi requiẽ. Jbi habi
tabit ericius et enutriuit catulos et
circũfodit fouit in vmbra eius. Jllic
cõgregati ſũt milui alter ad alterũ
Lamia q̃ ẽ crudeliſſima beſtia deſeui
ens eciã in corpa mortuorũ ſepulta.
ſigñt dyabolũ q̃ deſeuiet in aĩas pc̃o
rũ in inferno ſepultas. Per ericium
qui multis duris ſetis et acutis ẽ cir
cũdatus. dyab9 eciã figurat̃ qui mil
le tormẽtis inq̃etabit iniuſtos. Per
miluos q̃ rapiũt pullos et lacerant
eos eciã demões intelligũt̃ q̃ impios
a las dm̃ fugiẽtes ꝑpetuo lacerãbũt.
Et certe oẽs p̃dc̃i demõnes habitant
mõ in cordibꝫ pc̃orũ. ¶ De ſc̃do nõ
q̃ quelibet arboꝛ vtꝝ bona ſit aut
mala ex fructu ſuo cognoſcit̃. Non
p̃t em̃ ut dᷓ veritas in hodierno euã
gelio arboꝛ bona fructus malos fa
cere. neqꝫ arboꝛ mala fruct9 bonos
facẽ. Vñ eciã dᷓ dñs mathi. vij. Ex
fructu ſuo arboꝛ cognoſcit̃. Quis ãt
ſit fructus bone arboris oñdit pau
lus ad gal̃. ita dicens. Fructus aũt
ſpũs. i. arboꝝ illaꝝ ſub quibꝫ requi
eſcit ſpũs ẽ caritas que de terra ar
ad celum euocat. Gaudiũ ideſt puri
tas ſcię. pax qñ ſe hoĩes inuicẽ nõ in
quietãt. paciã adúſoꝝ. longanimi
tas expectacõis de ꝓmiſſis dei. boni
tas. i. dulcedo aĩ. benignitas. largi
tas rex. mãſuetudo qñ hõ nõ ẽ intra
ctabilis ſed potius tractabilis. fides
de inuiſibilibus certitudo. modeſtia
qñ homo modũ in dc̃is vel in factis
ſeruat. cõtinencia qñ homo ab illici
tis ſe abſtinet. caſtitas qñ homo re
cte vtit̃ licito. Ecce duodecim fruct9
bone arboris qui ſũt expoſiti ſꝫm glo
ſam. Jtẽ alij tres boni fruct9 ponũt̃
ad ephẽ. v. vbi dᷓ paulus. fruct9 lu
cis ẽ in oĩ bonitate et iuſticia et veri
tate. ut videlꝫ homo ſit bonus corde
iuſtus ope et verax ore. Nõ igit̃ dꝫ
gaudere arboꝛ ſi tm̃ habet folia id ẽ
bona verba niſi eciã habeat bonos
fruct9. i. opa boã. vnde dñs dᷓ hodie
in euãgelio. Nõ oĩs q̃ dᷓ m̃ dñe dñe
intrbit in regnũ celoꝝ. ſꝫ q̃ facit volũ
tatẽ pr̃is mei qui in celis ẽ ip̃e intra
bit in regnũ celoꝝ. Quis eciã ſit fru
ctus p quẽ homo mala arboꝛ eẽ cog
noſcat̃ manifeſtat aplũs ad gala.
v. ita loquẽs. maiſfeſta ſũt opa car
nis ideſt illoꝝ qui ſꝫm carnẽ viuũt.
et p̃terea eterna morte morientur.
Que ſũt fornicatio opus ſcꝫ luxurie
Jmmundicia que ẽ contra naturã.
Jmpudicicia nõ pudice viuere. Lux
uria quelibet ſupfluitas. ydoloꝝ ſ
uitus ad lrãm vel auaricia. Venefi
cia ad lrãm vel praua cõſilia. inimi
cicie perſeuerantes. Contentiones
in verbis. emulationes quando duo
ad malum tendunt. Jre ſcilicet ſubi
ta tempeſtas animi. Rixe quando i
inuicem ſe homines ex ira paciũt.

diſſenſiones · qn̄ ptes ⁊ tumultus fa
ciūt in ecc̄ia · Secte · i · hēſes · inuidie
de alienis boīs · hoīcidia ad irām vel
mēdoſe detractioēs · ebrietates aſſi
due · cōmeſſacōnes ſuꝑflue · et hijs ſi
milia q̄ p̄dico vobis an̄ iudicē dum
licet penitere ſicut p̄dixi · qꝛ qui talia
agūt regnū dei nō poſſidebunt ergo
dāpnabūt̄ in iferno · Ecce habes du
odecī fructus male arboris ſcḋm glo-
ſam expoſitos · ¶ De tercio nota qꝫ
p̄mū bonaꝝ arboꝝ erit qꝫ videlicet
trāſplantabūt̄ in ꝑadiſū dn̄i · Unde
iēmi · xvij · Bn̄dcūs vir qui cōfidit in
dn̄o ꝓpter ſecuritatē cōſciēcie · et erit
dn̄s fiducia eius in ſeparacōe corꝑis ⁊
aīe · et erit tanq̄ lignū qḋ trāſplātat̄
ſuꝑ aquas refectiōis eterne qḋ ad hu
morē cōſolacōnis diuine mittit radi
ces ſuas · i · palatū aīe · et nō timebit
cū venerit eſtus diſcrecōis iudiciarie
et erit foliū eius viride · i · nunq̄ ſilebit
a dei laude nec aliqn̄ deſinet facē fru
ctū · i · ſemꝑ iocūdabit̄ in fructibꝫ illis
quos attulit ex meſſe militātis ecc̄ie
Supplicium q̄ꝫ malaꝝ arboꝝ erit qꝫ
ſuccidet̄ ſecuri mortis eterne quā ex
acuerunt per pc̄ca ſua · ſuccīſe vero
mittent̄ in ignē eternū · De hac ſuc
ciſione et ignis aduſtione dicit iohā
nes baptiſta · mathi · iij · Facite fru
ctum dignum pn̄ie · Jam enī ſecuris
ad radicē arboris poſita ē · Omnis
enī arbor que nō facit fructū dn̄i ex
cidetur et in ignē mittet̄ · O q̄m inſe
lix erit ille qui mittet̄ in ignē eternū
nimia ferocitate in miſeros pc̄ores
ſeuientē · Rogate ergo dn̄m ut tanq̄
bone arbores ſic mō faciamꝰ fructꝰ
honoris et hoēſtatis ut trāſſerri me

reamur in ꝑadiſū ꝑpetue amicitatis

¶ Dn̄ica ix ·

HOmo quidā erat diues qui ha
bebat villicū et hic diffamatus
ē apud illū q̄i diſſipaſſet bona illius
et vocauit eū et ait illi · Quid eſt hoc
qḋ audiui de te redde racōnē villica
cōnis tue ¶ Quinq̄ꝫ ſūt hic notāda
Primū ē quid ꝑ diuitē hoīnē intelli
gatur · Scḋm ē quid ꝑ villicū eius
exp̄matur · Terciū eſt que ſit vocacō
qua villicus vocat̄ · Quartū eſt de
quibus villicationis ratio requirat̄
Quid eſt ꝑ quid dn̄s ꝓpiciabilis effi
ciatur · ¶ De primo nō qꝫ ꝑ diuitem
hominē ipe dei filius intelligit̄ · Un̄
ipe dt in p̄s · Meus ē orbis terrarū
et plenitudo eius · Itē ipe dt ꝓu · viij
mecū ſūt diuicie et gloria et opes ſu
perbe · Ipſe vero dei filius licet ſūme
diues eſſet in ſinu patris · venire tn̄
ꝓpter nos voluit in vterū virginis
ibiq̄ꝫ ſe exinaniuit formā ſerui acci
piens ibiq̄ꝫ ſe pauꝑtati copulauit
quam tātū adamauit · qꝫ nunq̄ eā
repudiauit · ſed ſtans in cruce inter
dilecte pauꝑtatis amplexus expirā
uit · Unde ad chorin · ij · viij · Scitis
graciā dn̄i nr̄i ihū x̄pi qm̄ ꝓpt̄ nos ege-
nus factus eſt cū eſſet diues ut illiꝰ
inopia vos diuites eſſetis · ibi dt glo
ſa · Per illius pauꝑtatē abiecimus
pannos iniquitatis ut indueremur
ſtola immortalitatis · Neō aūt ſe cō
temnat · pauꝑ in cella · diues in cō
ſciencia · ſecurior dormit in terra qꝫ
cum auro diues in purpura · ¶ De
ſcḋo nō qꝫ ꝑ villicū q̄libꝫ hō itelligit̄
dt ei glō qꝫ villicꝰ in loco iſto idē ē qꝫ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf